

[Pinholt.]

Løfter skal holdes, ja, saa er det vist rigtigt, saa vil dette Budget kunne holde; saa er det en Fortsættelse af det, der skete i det forrige Ministeriums Tid, og saa vil det kunne holde, det tvivler jeg ikke om.

Men hvis der skal gennemføres noget af alt dette, saa kan det ikke holde, saa vil det blive sprængt. Thi den højtærede Minister kan jo dog neppe vente, at han skulde faa det Lovforslag vedtaget, hvorved han mener at kunne faa Loven af 1927 om en Nedsættelse af Formueskatten ændret, og hvis det ikke sker, saa er der overhovedet efter min Mening ingen synderlig Resourcer til at imødekomme nogle af de mange og meget betydelige Løfter, som er givet. Det er jo heller ikke sikkert, at den højtærede Minister kan faa gennemført den Nedsættelse, som han ønsker, med 2,4 Mill. Kr. paa de lovbundne Bevillinger til Anskaffelse af Materiel til Militæret.

Derfor er det Omraade, hvorpaa han vil være i Stand til at indløse de gyldne Løfter, som er givet, efter min Mening meget indskrænket, naar den Finanslov, han her har fremlagt, skal bære. Men Tiden vil jo vise, hvad den højtærede Regering vil i saa Henseende. Jeg har blot villet pege paa disse Ting her i Dag, fordi jeg synes, det er rimeligt, at man nu siger til, gør opmærksom paa de Forhold, som jeg mener er fremstillet forkert, og gør opmærksom paa, hvilke Muligheder der kan være for, at den højtærede Minister kan staa ved det, han har sagt, at man skal ikke gøre sig Sorger med Hensyn til hans Budget, det skal nok gaa stolt igennem, uden at der skal komme nogen Vanskelighed med det.

Om saa de, der har trøstet sig ved Valget, vil være lige saa rolige, som vi kan være det fra vor Side, det ved jeg ikke. Jeg tror ikke, den højtærede Minister skal vente sig nogen Uro eller Vanskelighed fra Venstres Side, men om han kan vente sig den samme Passivitet fra sine egne, det er en Sag, som jeg ikke kan udtale mig om, men det vil jo Tiden vise.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Formueskatten — jeg skal ellers ikke komme videre ind derpaa — til Begrundelse for, at jeg ikke tror, den højtærede Minister let vil faa sit Lovforslag gennemført. Man kan jo ikke benægte det rigtige i, at Formuerne beskattes i Forhold til den Afkastning, de giver. Lad os sige, at en Mand har sat 1 Mill. Kr. yderst i en Fabriksvirksomhed her i Landet og muligvis har adskillige, ja, mange Hundrede Arbejdere i Gang dér; men han har sine

Penge sidst, de staar yderst, og han faar ikke nogen Rente af dem. Det er da i og for sig urimeligt, at han skulde betale den samme Skat af denne Formue som den, der f. Eks. faar en 8—10 pCt. Den, der faar en 8—10 pCt., skal svare 10 554 Kr., medens Loven jo nu er ændret saaledes, at han, der ikke faar nogen Forrentning, kommer ned paa en Skat af godt 4 000 Kr.; han slipper ikke helt, og hvis han nogen Sinde skulde komme til at faa en god Forrentning, saa kommer han til at svare den fulde Skat.

Jeg maa sige, at hvis det skulde være uretfærdigt, at en saadan Mand fik en Lettelse i sin Formueskat, saa maa det betragtes, som om Staten siger til ham: du er en Taabe, at du har sat dine Penge i dansk Virksomhed og dansk Erhverv, du skulde bare have anbragt dem i Papirer i Udland eller Indland, hvor du kunde faa den høje Rente, saa var du fornuftigere.

Det forekommer mig ikke, at det kan være demokratisk rigtigt, og jeg synes, at den Betragtning, den højtærede Minister har gjort gældende: at man ser paa Personerne, som faar Nedsættelserne, er fuldkommen udemokratisk, at den slet ikke har noget med Demokrati at gøre.

Det, det kommer an paa, er: er Princippet rigtigt? og her maa jeg holde paa, at Princippet er rigtigt. Vort Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, sagde: om selve Udformningen, om det tekniske i Loven kan vi forhandle; er der noget dér, som ønskes ændret, for at det kan virke bedre og retfærdigere, vel, det kan vi forhandle om, men til at fravige selve Princippet — som der ogsaa er peget paa, bl. a. af det tidligere Medlem af dette Ting, Hr. Ove Rode, og hvorom den tidligere Finansminister Dr. Brandes i en Tale her i 1919 sagde, at man skulde tage sig i Agt paa dette Punkt —, til at fravige dette tror jeg ikke, den højtærede Finansminister maa vente at faa i alt Fald vor Medvirkning.

Hvad han saa kan faa af Medvirkning fra de Konservative, det tør jeg ikke spaa om; thi det ser jo ud, som om de Konservative har to politiske Ordførere, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som talte først, og senere det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som udtalte sig meget stærkt politisk og vendte sig til den højtærede Regering og sagde: Den højtærede Regering har jo i og for sig ikke lovet saa meget paa Vælgermøderne eller forud for Valget, og hvis den vil vende sig til os, kan den baade paa den humane Lovgivnings Omraade og maaske ogsaa paa Formueskattens og andre Omraader komme i Forbindelse med os.